

[Heinesen.]

utvetydigt regeringens dyrtidsforslag. Et flertal i tinget har taget afstand fra forslaget, og i lørdags gik de 5 store lønmodtagerorganisationer repræsenterende 1,2 mill. lønmodtagere enigt imod regeringens forsøg på indgreb i overenskomsterne. Forslaget har som ventet tilsyneladende heller ikke noget flertal bag sig i befolkningen. Mere skal jeg ikke sige om det. Det bliver der lejlighed til ved førstebehandlingen af dyrtidsforslaget.

Men tilbage bliver så, at regeringen med eller uden dyrtidsforslag står med et forringet budget, og hvad er nu regeringens reaktion på det problem? Den er højst mærkværdig. I sidste uge sendte regeringen tinget det ene lovforslag efter det andet, som har den klare virkning at begunstige ejendomsbesiddere og formueejere. Lovforslaget om grundskyldpromillens nedsættelse letter jordejerne for 380 mill. kr. i 1974-75, lovforslaget om ophævelse af 2½ pct.s-afgiften ved overdragelse af fast ejendom er en forringelse til ejendomsbesidderne på 550 mill. kr. om året, og lovforslaget om at fastholde lejeværdien for ejerboliger på 1973-niveauet beløber sig til 525 mill. kr. for indkomstårene 1973-75; for 1974-75 er provenutabet for staten ca. 150 mill. kr. eller dobbelt så meget som efter socialdemokratiets forslag om at se bort fra stigningen i ejendomsvurderingerne ud over en vis grænse. Lovforslaget om at forhøje den skattefrie formuegrænse til 450.000 kr. og bibeholde formueskattesatsen på 9 promille i stedet for det socialdemokratiske forslag om en skattefri formuegrænse på 400.000 kr. og en samtidig forhøjelse af formueskattesatsen til 1 pct. er en klar begunstigelse af de større formuer, som får 60 mill. kr. mere om året end efter socialdemokratiets forslag.

Da regeringen så stod med et forringet statsbudget, åbnede den en gavebod, hvor ministrene ekspederede efter recepten: hvo, som meget haver, ham skal mere gives. Finansministeren fik ved disse lovforslag sit budget forringet med 560 mill. kr. Jeg vil helst tro, at det ikke blot er folketinget, men også regeringen, der har savnet en finansplan i sidste uge. Snart sagt alle uden for regeringens meget snævre støttekreds karakteriserede lovforslagene som ensidige og uden social balance.

På denne baggrund var det vel berettiget at forvente, at regeringen i dag ved forelægelsen af den reviderede finansplan havde taget skeen i en anden hånd. Men nej, ballet fortsætter. Finansministeren fortæller os i dag, at nogle af den tidligere regerings påtænkte indkomstforslag skal bortfalde, forslag til et samlet beløb på 1 mia 50 mill. kr., herunder et forslag om at forhøje selskabskatten med 250 mill. kr. På dette stadium i udviklingen har regeringen med sine utroligt ensidige forslag forringet finansplanen med over 1,6 mia kr. Men så skal det også være slut. Man kan næsten se, hvordan finansministeren slår hånden i bordet, for nu kommer vi til et lovforslag, som hverken gavner ejendomsbesiddere eller formueejere eller aktieselskaber, men jævne lønmodtagere og pensionister, men det forslag skal selvfølgelig ikke gennemføres. Det er forslaget om at lette restskattebetalingen for almindelige lønmodtagerindkomster og om at lempe aftrapningen af pensionisternes forhøjede personfradrag.

Mindre end 4 uger efter sin tiltræden har regeringen tilsyneladende glemt, at valgets klareste tale var, at kildeskatten skulle lempes og smidiggøres, og hvis der ikke var råd til alting, og det er der ikke, så skulle dette gå forud for alt. Regeringen gør lige det modsatte.

Efter at regeringen således har fjernet socialt rimelige, socialdemokratiske indtægtsforslag, og efter at regeringen har givet skattelettelser, hvor det socialt set var nødvendigt og ofte urimeligt, til et samlet beløb på over 1½ mia kr., og efter at have afvist en lempelse i kildeskatten for almindelige indkomstmødtager og pensionister på 700 mill. kr., hvorved regeringen med sine egne forslag har forringet budgettet helt bortset fra oliekrisen, som ikke har noget med det at gøre, med 800-900 mill. kr., ja, så siger regeringen: nu skal der spares. Hermed har regeringen leveret den slettest tænkelige baggrund for sine forslag om dybtgående besparelser på bl.a. det sociale område og på undervisningsområdet.

Der skal dog ikke spares 3 mia kr. udover de 2,5 mia kr., som den tidligere regering sparede, selv om det er, hvad man har lovet. Regeringens spareplan andrager godt 2,2 mia kr. udover den tidligere regerings specificerede besparelser, og i disse spareplaner